

ΟΙ ΚΑΛΤΣΕΣ ΤΟΥ Κ. ΥΠΟΥΡΓΟΥ

Κατά τα τελευταία έτη, πρό του πανευρωπαϊκού πολέμου, ο πολιτευτής Πελλεταν ήσανε διάσημος στο Παρίσι και στη Γαλλία. Με τη διαφορά πως τη δόξα του δε θα την ζήλευε βλος ο κόσμος, για τον απλούστατο λόγον ότι φημιζότανε για τήν... άκαθαροί κατα.

Κάποτε είχανε αναθέσει στον κύριο αυτόν ένα ύπουργετο. Την επαρίον του διορισμού του, παρουσιάστηκε στον πρόεδρο του 'Υπουργικού συμβουλίου, να τον χειραγέτη και ιδιαιτέρως. Τότε μεταξύ των δύο Γάλλων πολιτικών διημιφθη ό εξής πρωτοφανής και άπίστευτος διάλογος :

'Ο Πρόεδρος του 'Υπουργικού Συμβουλίου, πιάνοντας τη μύτη του.— Που φωνίζετε άράματα, αγαπητέ μου ; Μά δεν πλυνόσαστε έπί τέλους, καμιά φορά ; Δεν άλλαζετε ποτέ σας έσώρονα ; ... Στοιχηματίζω πως θα φοράτε ββουάδες δλόκληρες τις ίδιες κάλτσες 'Ο 'Υπουργός.— Ναι, ή άλήθεια εννε...

'Ο Πρόεδρος του 'Υπουργικού Συμβουλίου, άνοίγει ένα συρτάκι άπ' τον κορμό του και βγάζει από μέσα ένα ζευγάρι κάλτσες.—Νά σου χαρίζω αυτό τό ζευγάρι τις κάλτσες... Βάλ' τις, σε παρακαλώ, βιά' τις, για νόνομα του Θεού !...

Θέλετε, τώρα και τη συνέχεια του διαλόγου ; Άκούστε την. Την άλλη μέρα, ό ύπουργός Πελλεταν πήγε να επισκεφθή τον Πρόεδρο της Κυβερνήσεως για κάποια έπίκαιρα υπόθεσια.

'Ο Πρόεδρος του 'Υπουργικού Συμβουλίου, ξιναγκάνοντας την μύτη του.— Άκόμα δεν άλλαξε κάλτσες ;

'Ο 'Υπουργός.— Πώς, φορώ τό τώρα εκείνες που είχατε την καλωσύνη να μου χαρίσατε χτές...

'Ο Πρόεδρος του 'Υπουργικού Συμβουλίου.— Άδύνατο ! Δεν με γελάει έμένα ή μύτη μου...

'Ο 'Υπουργός.— Έχετε άδικο. Ορίστε και ή απόδειξη. (Βγάζει άπ' την τσέπη του ένα ζευγάρι παλιές κάλτσες). Νά οι παλιές !...

ΕΝΑ ΑΝΕΚΔΟΤΟ ΤΟΥ ΤΡΙΣΤΑΝ ΜΠΕΡΝΑΡ

'Ο φημισμένος Γάλλος σύμφοιτης Τριστάν Μπερνάρ έλεγε ένα βράδυ τόρη τελευταία στον καμριέρη του :

— Σύντηνε με, σε παρακαλώ, αύριο τό πρωί εις έπτά ή όρα. Νά μήν τό ξεράσεις για τό Θεό, γιατί πρόκειται να κάω σ' ένα ραντεβού που εννε έξιτάκτως σοβαρό !

Μιά στιγμή έστάθηκε σκεπτικός κι έπειτα ειπε : — Άν ήσως, δεν τ' αναφέρω να σηκωθώ εκείνη την όρα. Άφρόσ με να κοιμηθώ ως τό μεσημέρι !

ή καταδικαστική άρχή δεν έδειγνε καμιά προθυμία να τότε κυνηγήσει. Ύστερα από δύο μήνες ό πατέρας του σκοτωμένου πήγε μια νύχτα άρματομένος στό σπίτι του φονιά κι σκότωσε διχ έναν, άλλα τέσσερες. Έπειτα έβγαρε μια άναφορά στον Κυβερνήτη που του τό ιστορούσε όλα και πήγε να παραδοθή στη Δικαιοσύνη.

'Ο Καρόδους, άμα έδιάρσασ τιν ά α.ο., έκούνησε τό κροφάλι άπελπισμένος, γιατί καταλάβαινε ότι δεν θα μπορούσε να βάλει σε θεογονία τους σκληροτράχηλους Μανιάτες. Και άλλοίμο. ο ! ήσαν γεραφο Μανιάτικα χέρια να κόψουν τό νήμα της σύγηνιας του ζωής...

'Ο αν ό Καποδίστριας τό τούγγισης με τους Μαυρομηχαλαίους και άλλους άρχηγούς, ό διοικητής του Γαλλικού Στρατού της κατοχής, σ' 'Ανάπλι, που έπρόκεινε να του δώσει φρουρά για νόν παραπονοθή, και σ'ήν ανάγκη να τον προστατέψη.

'Ο Κυβερνήτης εδχορίστησε τό Γάλλο διοικητή κι του ειπε : —'Ες Κυβερνήτης της Ελλάδος που είμαι, έχουν οι Έλληνες χρέος νι με φρου.ούν. Άν καταντήσω να χροιάζωαι ξένη σημαυροφυλακή, θα προτιμήσω να παραιτηθώ άμέσως από τό αξίωμά μου.

'Αλλά και ό Άγγλος Άντιπρέσβης του έκανε συστάσεις να μη βγαίνει μόνος του περίπατο. (Συνείδησε τότα να πηγαίνη στον Άη Γιάννη τό Θεολόγο, έξω από τ' 'Ανάπλι). 'Ο Καποδίστριας ειπε : — Οι Έλληνες δεν έχουν αυτή τη ροπή στις δολοφονίες. Κ' έπειτα τά σβασθούν τ' άσπρα μου μαλλιά. Μά ή ζωή καθενός ανθρώπου εννε στα χέρια του Θεού.

Τέλος, όταν κάποιος Άγωνιστής Ρουμειλιώτης τον έσυμβούλεψε να φυλάγεται από τους Μαυρομηχαλαίους, ό Καποδίστριας άπήνητος :

«Είμαι άποφασισμένος να θυσιάσω τη ζωή μου στην Ελλάδα και τά την θυσιάσω. Άν οι Μαυρομηχαλαίοι θέλουν να με σκοτώσουν, άς με σκοτώσουν. Τόσο τό χειρότερο γι' αυτούς.»

Δυστυχώς ή τραγηδία του Άγιου Σπυριδωνος δεν άρχισε να ξεπασίση, ματώνοντας ; με τό εθγενικό αίμα του Ιωάννη Καποδίστρια την πόρτα της έκκλησιάς.

ΓΙΑ ΝΑ ΜΑΝΘΑΝΕΤΕ ΚΑΙ ΝΑ ΔΙΑΣΚΕΔΑΖΕΤΕ

— Στην Άμερική κατασκευάσθησαν τελευταίως νέου τύπου άεροπλάνα ταχυδρομικά, τά όποια μεταφέρουν τό ταχυδρομετο έναερως άπ' τή μία πόλη στην άλλη.

— Οι Γάλλοι φαρμάδες βρσκονται σε χαρές μεγάλες. Τό φάρμαμα στους ποταμούς είχε τελευταίως κατανήσει: άηθία, γιατί... έλειπαν τά ψάρια !

— Έπί τέλους όμως ή Άλιευτική Δέσχη ληπήθηκε τους ψαρδες κ' έβριζε στα ποτάμια 14 εκατομύρια μικρά ψάρια, που θα μεγαλώσουν και θα πολλαπλασιασθούν πολύ γρήγορα.

— Έπίσης ή διεύθυνσις των Ποταμών και Λασών έβριψε κι' αυτή στα ποτάμια 750. 000 γόνους σολωμών, που θα πολλαπλασιασθούν γρήγορα κι' αυτοί και θ' άφθονούν παντού...

— Οι Ιάπωνες διακρίνονται ακόμα και τώρα σε δύο τάξεις. Σ' εκείνους που έγκολοπήθηκαν τον Εθρρωπαϊκό πολιτισμό και σε εκείνους που έπιμένουν στα περιήρημα άπατροπαράδοτα.

Οι τελευταίοι αυτοί δεν έχουν ιδεαν ακόμα τί θα πη κουμπιά, άγκράφα, καρφίτσα. Όλα αυτά τά άντικαθιστούν με διάφορα κορδάνια και σχοινάκια. Άντι να κουμπήσουν κάτι, να τό σπηρίξουν, να τό καρφιστάσουν, τό δένουν μ' ένα σχοινάκι: θηλιά ή κόμπη !

Γι' αυτό και ή τέχνη του δεσίματος άνός κόμπη ή μιάς θηλιάς θεωρείται σπουδαιότατη στην Ιαπωνία. Γ'παχουν μάλιστα. 250 τρόποι για να δεθώ μιά θηλιά ! Κι' άκόμη ή τέχνη αυτή διδάσκαται στην Ιαπωνία καί... στα σχολεία !.

— Νά τώρα και μιά περιήρημη στατιστική για τό κάπνισμα. Στην Άμερική 14 φουμάρον αγιαρέττα κι' ένας πούρο. Στη Γαλλία 40 αγιαρέττα κι' ένας πούρο.

Στη Γερμανία 400 αγιαρέττα κι' ένας πούρο. Στη Γερμανία 500 αγιαρέττα και ένας πούρο.

— Ένας Έλβετός μηχανικός κατασκεύασεν ένα περίεργο φρολόγι που ήμπορει να άνομασθή φρολόγι άνεμύμλος ! Γιατί άπλούστατα κινείται με φτερά όμοια με τό άνεμύμλο !.

Και ή παραμύρημη πνοή άνθρου εννε άρκετή για να κινηθώ τό ρολόγι, τό όποτον, κι' άν παύση να φυσά έντελως μπορεί να λειτουργήσει πάντε μέρες μόνο του.

— Τά ατκονήματα, λοιπόν, σκοτώνουν κάθε χρόνο περισσότερους άπ' όσους μπορεί να σκοτώσει ένας πόλεμος !.

Αυτό τουλάχιστον, ισχυρίζονται οι Άμερικανοί και ίδου πώς τό άποδεικνύουν.

— Από 1ης Ιανουαρίου 1926 μέχρι 1ης Ιανουαρίου 1927 έσκοτώθησαν από ατκονήματα 137. 017 πρόσωπα κι' έτραυματίσθησαν 3.500 000, μόνο στην Άμερική φυσικά !.

— Στο άεροπορικό πεδίο του Μοντεάλλο της Ιταλίας έδοκιμάσθη καν αυτές τις μέρες ένα καινούργιο άεξίπτωτο Ιταλικής φυσικά έφευρέσεως.

'Ο άεροπόρος Φεραρράν που έκανε τό ταξίδι Ρώμη - Τόκιο έπήνησεν από τό άεροπλάνο του με τό άεξίπτωτο αυτό από ύψος 500 μέτρων.

Η μέση ταχύτης της καταβάσεώς του ήταν 20 χιλόμετρα την ώρα. Όταν ο άεροπόρος έβησσε στη γη ειπε πως κατά τό ταξίδι του αυτό αλοδάνηκε ότι αλοδάνεται ένας άνθρωπος που πηδά από ύψος δύο μέτρων !.

Συλλέκτης

ΤΟ ΕΠΙΚΕΡΔΕΣΤΕΡΟ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑ

Σε μερικές συνουκίες του Λονδίνου μπορεί κανείς να συναντήση τον βασιλέα των συλλεκτών άποστούραρον. Μη νομίσσει ότι πηγαίνει κρυφά πηγαίνοντας σούρια στους τούγους ούτε ότι περκαται σκυφτός και προσεχτικός στην άκρη των πεζοδρομίων. Κάθε άλλο. Έχοντας κερφωμένη στην άκρη του μπιστονιού του μια βελόνα από γραμμύρονα προχωρεί υπερήφανα στο δρόμο φασεύντας έπίδεια εκατοντάδες άποστούραρα πεταμένα.

Μιά μέρα μόνο μπορεί να μαζέψη δυό λίτρες κερφω, τον όποιον άργότερα άνακατεύει με άλλον και τον πουλάει σε καλή τιμή. Κερδίζει άρκετά από την έργασία του αυτή κι' όταν θέλει να κερφώνισ ή ίδιος δεν χορημοκοποιεί τά εθρημάτά του, αλλά πηγαίνει στο γωνιακό μίσκι κι' άγοράζει ένα μπακέτο έκλεκτικής μάρκας !...